

El Sr. Bisbe presideix la celebració de la Missa Crismal

▶ El Dimarts Sant, dia 15 d'abril, a les 11 del matí, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir la Missa Crismal a la Catedral del Sant Esperit. Varen celebrar Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, i Mons. Jaume Traserra, bisbe emèrit de Solsona i vuitanta preveres, assistits per cinc diaques i acompanyats pels seminaristes de la diòcesi, amb gran assistència de poble fidel. En el dinar de

germanor s'homenatjà els preveres que enguany celebren el seu jubileu sacerdotal, dels quals van assistir-hi Mn. Ramon Villarino Pérez i El P. Teodoro López Ruiz SDB. Finalment, el Sr. Bisbe anuncià la propera ordenació diaconal dels seminaristes Emmanuel Pujol Troncoso i Albert Agib Mikhail.

GLOSSA

Un món nou, una vida nova

Un noi de vinti-cinc anys educat al marge del fet religiós, que n'ha sentit parlar sempre negativament en l'entorn proper, es fa preguntes sobre el sentit de la vida i de la pròpia existència quan, sobtadament, mor el seu pare. La noia amb qui surt li parla de Jesús. Sent inquietud a partir del que diu l'Evangeli. Coneix, també, l'acció social de Càritas. Entreveu que la fe no són només paraules buides, com ell pensava i li havien dit. Es replanteja la formació espiritual rebuda i, a poc a poc, troba noves respostes i intueix nous horitzons amb sentit. Comença a estar disposat a acollir el do de la fe, el gran do de Déu. Quan altres s'allunyen de Déu, ell sent la necessitat d'acostar-s'hi.

S'integra en un grup de catecúmens i, durant dos anys, s'endinsa en el coneixement i la vivència que l'apropa al Déu que és Pare, Fill i Esperit Sant. Cada setmana es reuneix amb el seu catequista. Comença la sessió amb un quart d'hora de pregària a la capella. Segueix, després, el treball dels continguts previstos a partir de les exposicions del catequista i del diàleg que se suscita entre els companys. Treballen el que la comuni-

tat creient, l'Església, creu i confessa. Una setmana i una altra, amb constància i interès creixent. És temps de reflexió i d'acció, d'iniciació en la fe i en la vida cristiana. Molts esquemes es capgiren, d'altres s'han de reformular de bell nou. Acció, pregària i reflexió per accedir amb coherència al camí de les Benaurances, el camí de Jesús.

L'experiència del dolor, viscut amb la pèrdua del pare; l'amor de la xicota, que ha volgut fer-lo participar de la joia de l'amor; la donació incondicional percebuda en el servei als altres; el catecumenat en el marc d'una comunitat cristiana...

L'esperit va bufar mitjançant persones concretes i va portar aquest noi a la *conversió*, a *girar-se vers Déu*, en un procés de creixement i maduració de la fe que va culminar en la celebració comunitària conjunta dels sagraments del Baptisme, de la Confirmació i l'Eucaristia, la nit de Pasqua. Ell i els seus companys participen d'una Vida Nova unint-se a Crist, l'Amic i el Mestre. «Els qui viuen en Crist són una creació nova. El que era antic ha passat; ha començat un món nou» (2Co 5,17).

Enric Puig Jofra, SJ

Ordenació de diaques

El diumenge dia 25 de maig a les 18 h, a la Catedral del Sant Esperit, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses celebrarà l'Eucaristia i ordenarà de diaques els Srs. Marcos Emmanuel Pujol Troncoso i Albert Agib Hanna Mikhail, seminaristes de la diòcesi de Terrassa.

REMEU MAR ENDINS

Joves, us necessitem!

Un dels actes religiosos de l'arxidiòcesi de Buenos Aires és l'anomenada «Marxa juvenil del Corpus Christi». Joves cristians segueixen una ruta pels carrers de la ciutat i després participen amb l'arquebisbe en l'Eucaristia de la festa, juntament amb tota la comunitat portenya.

El 13 de juny de 2009 l'arquebisbe Jorge Mario Bergoglio —avui el papa Francesc— els pronuncià un «speech religiós» previ a la marxa molt interessant i significatiu. En recullo l'essencial perquè em sembla que va al fons d'allò que l'Església pretén amb la iniciativa que celebrem avui, quart diumenge de Pasqua, la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, tant les vocacions al sacerdoci com a la vida religiosa, i també vocacions al matrimoni i a la família cristiana.

El cardenal Bergoglio acostumava a plantejar les coses per la via directa. I els digué clarament: «Vull dir-vos que nosaltres necessitem els vostres somnis. Una societat on els joves no somien està morta. necessitem les vostres utopies. Que les planteu en el teixit social i facin reverdir a aquells que estem veient tan desanimats.»

I rubricava la seva invitació dient-los: «Animeu-vos a somiar. No us adormiu. Els joves adormits no serveixen. Animeu-vos a caminar i, aleshores sí, a jugar-vos la vida pel Senyor». Al cap de poc de ser elegit Papa, el cardenal Bergoglio va desitjar que «hi hagi una gran fraternitat». Això és el que els va dir als joves en iniciar la marxa del Corpus Christi: «Jesús va caminar amb vosaltres i seguirà caminant fins a la plaça. Jesús té un missatge que és el somni més gran: que tots som germans. El missatge de l'amor. Vosaltres el podeu donar.»

va afegir, deixant ben clar el seu missatge molt expressiu: «Així com una vegada us vaig dir: ull viu, que no us fiquin la mà a la butxaca i us robin l'esperança; avui us dic: que no us tirin una gerra d'aigua i us apaguin els somnis. I, creieu-me, que els més grans i tota la ciutat necessitem que vosaltres us jugueu la vida per Jesús.»

Ja a Roma, el papa Francesc ha publicat un missatge per a aquesta jornada de pregària que celebrem cada any en aquest diumenge quart de Pasqua; no en puc recollir el contingut en la brevetat d'aquest comentari. En ell, el Papa compara la vocació amb un camí, amb un èxode, un sortir d'un mateix per a centrar l'existència en Crist i en el seu Evangeli. I afirma que tant en la vida conjugal com en la consagració religiosa i en la vida sacerdotal, estem cridats a viure un «èxode» que ens condueix a un camí d'adoració del Senyor i de servei a ell en els germans i germanes.

Vull resumir la meua petició, ratificant tot el que ja vaig dir amb motiu del Dia del Seminari: Joves, us necessitem! I el que és més important: Crist us necessita! Per a seguir acomplint la seva missió al servei del Regne de Déu per mitjà de l'Església. Us convido a resar per aquesta intenció i convido les famílies cristianes a demanar al Senyor que vulgui cridar algun dels seus fills a la vocació sacerdotal, algun dels seus fills o filles a la vocació religiosa. Ens hi va el futur del servei que l'Església ha de prestar al món imitant el que va fer nostre Senyor Jesucrist.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

► **CONXA MARQUÈS**

Servidors dels més pobres

Tot i la recent creació de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, l'acció preferencial pels pobres en aquesta diòcesi s'ha anat desenvolupant des del moment de la divisió de l'arquebisbat de Barcelona gràcies al treball de voluntaris i professionals. La Conxa Marquès és consellera de Càritas de Sant Feliu de Llobregat i cap de l'Àrea Social.

Quins són els seus principals objectius?

Vetllar perquè es dugui a terme la missió de Càritas a la diòcesi i dinamitzar el desenvolupament dels programes en els quals es vertebrava la nostra acció: infància, gent gran, sense llar... Això passa per treballar i fer equip amb professionals, contractats o voluntaris, perquè la tasca sigui al més eficient.

Per què necessita treballar amb persones en situació de pobresa?

La veritat és que no ho sé. Crec que és una opció que vaig prendre de jove, pensant en la voluntat de deixar el món una mica millor de com l'havia trobat, la necessitat de justícia social, el sentir que Déu m'empenyia a concretar en acció la meua fe... Tot un plegat de motius que un dia em van dur a fer treball social i la sort que Càritas volgués que formés part del seu equip.

Se sent realitzat com a cristià, un voluntari de Càritas? Per què?

Se sent realitzat com a cristià si és la seva fe la que el duu a ser voluntari. I un voluntari no cristià, mogut per altres raons, se sent realitzat com a persona i en comunió amb el voluntari cristià. El voluntari dóna el seu temps i treball de forma lliure, vocacional, estimulant i gratuïtament. Els sentiments i les emocions que rep el voluntari en desenvolupar la tasca encomanada el gratifica enormement i el fa créixer com a persona.

Oscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

Juan de Dios, con los enfermos auestas

La figura emblemática del servicio cristiano a los enfermos es el portugués Juan de Dios, nacido en Évora en 1495, que primero fue soldado de Carlos V y después trabajó como pastor. En Granada oyó predicar a Juan de Ávila (1539) y se sintió completamente transformado al escuchar su comentario sobre las bienaventuranzas.

Recorría las calles de Granada y llevaba auestas a los pobres y enfermos que encontraba en los soporales y los llevaba a una casa que acomodó con lo indispensable, «donde —decía él— pueda recoger a los pobres desamparados y faltos de juicio y servirles como yo deseo».

Para él, el hospital era un lugar sagrado, casa de Dios, abierto a todos los pobres desamparados sin distinción.

La identificación con el dolor humano marca toda su vida, su actuación y sus fundaciones. Por eso la acogida de la «casa de Dios» de Juan de Dios era universal y no estaba limitada por ningún tipo de consideración social, cultural o religiosa. Cualquier necesitado o desamparado tenía derecho a ser acogido. Murió en 1550 con el crucifijo entre las manos.

En pleno siglo XXI, los Hermanos Hospitalarios mantienen el carisma de su fundador en los hospitales y clínicas; es decir, siguen viviendo el evangelio de la misericordia allí donde existe pobreza, enfermedad y sufrimiento.

Juan María Laboa

(Por sus frutos los conoceréis. Historia de la caridad en la Iglesia, Editorial San Pablo)

SER PADRES

El valor del esfuerzo

Hay que empezar pronto a hacer de sus hijos personas responsables y autónomas, evitando sobreprotegerlos y hacerles los trabajos que puedan hacer por sí mismos. Pueden fomentar la responsabilidad de sus hijos a partir de un año y medio aproximadamente, poniéndoles pequeñas metas en la actividad diaria, hitos que puedan asumir pero que les supongan un reto personal.

En esta etapa hay que acompañarlos, animándoles a ser responsables y valorándoles el trabajo que hayan hecho (información que he sacado de: www.gen.cat/ensenyament/familiaiescola).

He aquí unos ejemplos:

- Que se vayan acostumbrando, cuando empiecen a caminar, a ordenar sus juguetes, sus libros...
- Valore el esfuerzo de sus hijos cuando cumplan sus pequeñas responsabilidades.
- Acompañeles en las pequeñas tareas, dándoles apoyo cuando lo necesiten, para que vayan cogiendo confianza.
- Pídales constancia y esfuerzo cuando comienzan una actividad y no la quieren acabar porque les cuesta.
- Explíqueles cuentos o historias donde gracias al esfuerzo los protagonistas pueden conseguir los objetivos que persiguen.

Dr. Paulino Castells

(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62, Barcelona)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Resucitaremos

Da gozo contemplar la cara de satisfacción de unos padres ante el triunfo de un hijo... o la de los esposos, los amigos, la de aquellos que se quieren bien. ¿Y a nosotros? ¿Se nos nota en nuestra vida la alegría por el triunfo de nuestro Señor Resucitado?

Si, exultantes, decimos: Señor, ¡felicidades!, y nos abrimos a su palabra, en el fondo de nuestro corazón nos parece oírle responder: ¡Felicidades a ti también! «Esta es la voluntad de mi Padre: que el que ve al Hijo y cree en él tenga Vida eterna y que yo lo resucite en el último día» (Jn 6,40); «permaneceremos con el Señor para siempre» (1Ts 4,17); «seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es» (1Jn 3,2).

¿Cómo es Cristo resucitado?... Se muestra a los que serán sus testigos, se acerca al apóstol que le necesita, ofrece la solución a la desazón de una pesca infructuosa, prepara de comer, aviva nuestra respuesta —¿me amas?—, parte el pan de la Eucaristía, bendice, da la Paz, envía en misión... Es Jesús, manso y humilde de corazón, que conserva las llagas de su pasión, que sigue lavándonos los pies... Como hijos, imitando sus actitudes en nuestro hoy nos preparamos para el día que, Buen Pastor, nos lleve con ternura sobre sus hombros junto a él y nos resucite.

Hna. M. de los Ángeles Maeso

Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 12. □ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Ac 11,1-18 / SI 41 / Jn 10,11-18]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. Romà; sant Domènec de La Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports.
- 13. □ Dimarts** [Ac 11,19-26 / SI 86 / Jn 10,22-30]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Bètharam.
- 14. □ Dimecres** [Ac 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jn 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar.
- 15. □ Dijous** [Ac 13,13-25 / SI 88 / Jn 13,16-20]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb María de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607).
- 16. □ Divendres** [Ac 13,26-33 / SI 2 / Jn 14,1-6]. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió.
- 17. □ Dissabte** [Ac 13,44-52 / SI 97 / Jn 14,7-14]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.
- 18. □ † Diumenge vinent**, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Ac 6,1-7 / SI 32 / 1Pe 2,4-9 / Jn 14,1-12]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí.

DIUMENGE IV DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,14a.36-41)

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies». En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer». Pere els va respondre: «Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà». Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació: «Aparteu-vos d'aquesta gent innoble». Els qui acceptaren la predicació de Pere, es feren batejar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungut el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meva copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,20b-25)

Estimats: Si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguïu les seves petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia». Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell «portà» en el seu cos «les nostres culpes», perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. «Les seves ferides ens curaven». Tots vosaltres «anàveu errants com un ramat que es dispersa», però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 10,1-10)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta, i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys.»

Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: «Us ho dic amb tota veritat: Jo sóc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo sóc la porta. Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només vénen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,14a.36-41)

El día de Pentecostés, Pedro, de pie con los Once, pidió atención y les dirigió la palabra: «Todo Israel esté cierto de que al mismo Jesús, a quien vosotros crucificasteis, Dios lo ha constituido Señor y Mesías.»

Estas palabras les traspasaron el corazón, y preguntaron a Pedro y a los demás apóstoles: «¿Qué tenemos que hacer, hermanos?» Pedro les contestó: «Convertíos y bautizaos todos en nombre de Jesucristo para que se os perdonen los pecados, y recibiréis el don del Espíritu Santo. Porque la promesa vale para vosotros y para vuestros hijos y, además, para todos los que llame el Señor, Dios nuestro, aunque estén lejos.» Con estas y otras muchas razones les urgía, y los exhortaba diciendo: «Escapad de esta generación perversa.» Los que aceptaron sus palabras se bautizaron, y aquel día se les agregaron unos tres mil.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar, / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,20b-25)

Queridos hermanos:

Si obrando el bien soportáis el sufrimiento, hacéis una cosa hermosa ante Dios. Pues para esto habéis sido llamados, ya que también Cristo padeció su pasión por vosotros, dejándoos un ejemplo para que sigáis sus huellas. Él no cometió pecado ni encontraron engaño en su boca; cuando lo insultaban, no devolvía el insulto; en su pasión no profería amenazas; al contrario, se ponía en manos del que juzga justamente. Cargado con nuestros pecados subiò al leño, para que, muertos al pecado, vivamos para la justicia. Sus heridas os han curado. Andabais descarriados como ovejas, pero ahora habéis vuelto al pastor y guardián de vuestras vidas.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 10,1-10)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Os aseguro que el que no entra por la puerta en el aprisco de las ovejas, sino que salta por otra parte, ese es ladrón y bandido; pero el que entra por la puerta es pastor de las ovejas. A este le abre el guarda, y las ovejas atienden a su voz, y él va llamando por el nombre a sus ovejas y las saca fuera. Cuando ha sacado todas las suyas, camina delante de ellas, y las ovejas lo siguen, porque conocen su voz; a un extraño no lo seguirán, sino que huirán de él, porque no conocen la voz de los extraños.»

Jesús les puso esta comparación, pero ellos no entendieron de qué les hablaba. Por eso añadió Jesús: «Os aseguro que yo soy la puerta de las ovejas. Todos los que han venido antes de mí son ladrones y bandidos; pero las ovejas no los escucharon. Yo soy la puerta: quien entre por mí se salvará y podrá entrar y salir, y encontrará pastos. El ladrón no entra sino para robar y matar y hacer estrago; yo he venido para que tengan vida y la tengan abundante.»

Crist, Bon Pastor. Escultura de finals del s. III, Museu de les Termes (Roma)

▶) Aquesta imatge parla

COMENTARI

Jesús, la porta de les ovelles

L'escena del text d'avui era familiar i coneguda no fa tants anys. En els poblets hi havia un corral comú on es guardaven de nit les ovelles i els cabrits de tothom. Així podien protegir-los millor. De bon matí, els pastors i pastores anaven a buscar les ovelles i, de la porta estant, les cridaven pel seu nom. Les ovelles que reconeixien el pastor o la pastoreta sortien i els seguïen. Els pastors coneixien el nom de cada ovella o de cada cabrit, i les cridaven pel seu nom. Per part seva, les ovelles i els cabrits coneixien la veu del seu pastor o de la seva pastoreta i els seguïen. Aquesta és la base de la paràbola del bon pastor.

Tanmateix, l'auditori no va comprendre l'ensenyament de Jesús. Potser nosaltres tampoc l'entemem per què la pleta comuna dels pobles fa anys que va desaparèixer. En canvi, l'ensenyament de la paràbola és vigent: cada un tenim o hem de tenir una relació personal amb Jesús. Com ell la té amb el Pare. Aquí hi ha el nucli de la paràbola del bon pastor.

Tanmateix, el text d'avui parla de Jesús com de la porta de les ovelles, en una formulació molt èmfatica com tantes d'altres en l'Evangeli de Joan: «Jo sóc el pa», «jo sóc la llum», «jo sóc la vida», «jo sóc el bon pastor», etcètera. La imatge de la porta, però, no surt enlloc més en l'Evangeli de Joan. Ara bé, «jo sóc la porta» és molt proper a «jo sóc el camí». I, en-

cara que la imatge del camí tampoc surt enlloc més en l'Evangeli de Joan, tanmateix sí que se'ns explica què vol dir que Jesús és el camí: «Jo sóc el camí, en tant que sóc la veritat que porta a la Vida» (Jn 14,6). És a dir, Jesús és el camí en la mesura que és la revelació del pla de Déu (la veritat, cf. Jn 1,14.16.17) que ens ha de portar a la vida.

El missatge de l'Evangeli de Joan està tot encabint en aquesta fórmula. Per això, «jo sóc la porta» és l'entrada al camí que condueix a la plenitud. Ho diu el text d'avui en la seva formulació final: «Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida i en tinguin a desdir» (Jn 10,10). És la plenitud per a tots.

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 10, a les 18 h. Presideix la Missa Estacional a la parròquia de Santa Maria de Rubí en la Visita Pastoral.

Aquest diumenge dia 11, a les 12.30 h. Presideix la Missa Estacional a la parròquia de Sant Pere de Rubí en la Visita Pastoral.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral i administra el sagrament de la Confirmació a joves de la parròquia del Sant Esperit i d'altres parròquies i institucions.

Dilluns dia 12, a les 11.30 h. Celebra la Missa Solemne al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell, en l'Aplec de La Salut.

Dimarts dia 13, a les 17.30 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral i administra el sagrament de la Confirmació a alumnes del col·legi La Farga de Sant Cugat del Vallès.

A la tarda. Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Rubí.

Dimecres dia 14, a les 11 h. Presideix la reunió del Consell Presbiteral.

A les 17.30 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral i administra el sagrament de la Confirmació a alumnes del col·legi La Farga de Sant Cugat del Vallès.

A la tarda. Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Rubí.

Dijous dia 15. Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Rubí.

A les 19 h. Presideix la reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Divendres dia 16, a les 20.30 h. Presideix l'Escola de Pregària per a Joves a la Catedral.

Dissabte dia 17, a les 20 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Josep de Terrassa i administra el sagrament de la Confirmació.

Diumenge dia 18, a les 11 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Pere amb motiu del Vot de la Santa Creu de Canjàyar.

A les 18 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral i administra el sagrament de la Confirmació a alumnes del col·legi Puresa de Maria de Sant Cugat del Vallès.

▶ NOTÍCIES

Setmana Santa a la Catedral. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa va presidir les celebracions del Diumenge de Rams i del Tridu Pasqual a la Catedral del Sant Esperit. En tots els actes litúrgics va estar acompanyat per Mons. Salvador Cristau Coll, bisbe auxiliar i pels preveres de la Catedral, amb assistència d'un gran nombre de fidels.

El Diumenge de Rams beneí els rams a la Plaça Vella, plena de famílies amb els seus infants, i celebrà la Missa a la Catedral.

El Dijous Sant presidí la Missa de la Cena del Senyor a les 19 h. Va rentar els peus a dotze persones, recordant el gest del Senyor en l'Últim Sopar. I traslladà solemnement el Santíssim Sagrament a la capella de la reserva per a l'adoració. A les 9 del vespre Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, dirigí la Vetlla de Pregària.

El Divendres Sant, a les 12 h, el Sr. Bisbe presidí la celebració del la Passió del Senyor, en la que es llegeix la Passió segons Sant Joan i els fidels adoren la creu.

A les 8 del vespre presidí el Via Crucis pels carrers del voltant de la Catedral. La imatge del Sant Crist va estar acompanyada pel pas de la Pietat. La Capella de Música de la Catedral acompanyà els cants. Un cop retornats a la Catedral, Mons. Salvador Cristau va pronunciar un breu sermó.

A la Vetlla Pasqual —dissabte dia 19 a les 22.30 hores— el Sr. Bisbe administrà els sagraments de la iniciació cristiana (Baptisme, Confirmació i Eucaristia) a una jove de la parròquia del Sant Esperit. Hi participaren els membres d'una Comunitat Neocatecumenal de la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell que ha finalitzat el seu procés. El diumenge de Pasqua, a les 12 del migdia, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa Solemne del dia de Pasqua i va impartir la Benedicció apostòlica.

▶ AGENDA

Classe magistral i concert d'orgue. El dissabte 17 de maig al matí, Jörg Abbing (Alemanya) impartirà la XII Classe magistral (cant gregorià) i el diumenge 18 a les 18 h donarà un concert amb l'orgue Josep Maria Ruera de Sant Esteve de Granollers.

Recés. Dirigit per Mn. Bonaventura Acero. Diumenge dia 18 de maig, de 10 a 18 h. Lloc: Casa de Betània, c/ Bonavista 37, Cornellà de Llobregat. Informació i inscripcions: tel. 933 751 102.

▶ LLIBRE

Els goigs de Terrassa. Del 12 de juny al 12 de juliol: Exposició de Goigs al Centre Cultural de Terrassa. Simultàniament es publicarà el llibre-inventari *Els goigs de Terrassa*. Amb les imatges en facsímils de 688 goigs inventariats i comentaris sobre les vessants literària, artística i musical. Acompanyat d'un DVD amb les imatges indexades i un CD d'uns quinze goigs cantats per la Capella de Música de la Catedral de Terrassa. Reserves a fundacio@torredelpalau.org o bé als tels. 937 899 087 i 605 688 661 (fins al 31 de maig).

REMAD MAR ADENTRO

Jóvenes, ¡os necesitamos!

Uno de los actos religiosos de la archidiócesis de Buenos Aires es la llamada «Marcha juvenil del Corpus Christi». Jóvenes cristianos siguen una ruta por las calles de la ciudad y después participan con el arzobispo en la Eucaristía de la fiesta, junto con toda la comunidad cristiana porteña.

El 13 de junio de 2009 el arzobispo Jorge Mario Bergoglio —hoy el papa Francisco— les pronunció un «speech religioso» previo a la marcha muy interesante y significativo. Recojo lo esencial, porque me parece que va al fondo de lo que la Iglesia pretende con la iniciativa que celebramos hoy, cuarto domingo de Pascua, la Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones, tanto las vocaciones al sacerdocio como a la vida religiosa, y también vocaciones al matrimonio y a la familia cristiana.

El cardenal Bergoglio solía plantear las cosas por la vía directa. Y les dijo claramente: «Os quiero decir que nosotros necesitamos de vuestros sueños. Una sociedad donde los jóvenes no sueñan está muerta. Necesitamos de vuestras utopías. Que las planéis en el tejido social y hagan reverdecer a aquellos que estamos viendo tan alicaídos.»

Y rubricaba su invitación diciéndoles: «Animaos a soñar. No os durmáis. Los jóvenes dormidos no sirven. Animaos a soñar. Animaos a caminar y, entonces sí, a jugarse la vida por el Señor». Recién elegido Papa, el cardenal Bergoglio deseó que «hubiera una gran fraternidad».

Esto mismo es lo que les dije al iniciar la marcha del Corpus Christi: «Jesús caminó con vosotros y va a seguir caminando hasta la plaza. Jesús tiene un mensaje que es el sueño más grande: que somos todos hermanos. El mensaje del amor. Vosotros lo podéis dar.»

Y añadió, dejando bien claro su mensaje con una imagen muy expresiva. «Así como una vez os dije: ojo, que no os metan la mano en el bolsillo y os roben la esperanza; hoy os digo: que no os tiren un jarro de agua y os apaguen los sueños. Y, creedme, que los mayores y toda la ciudad necesitamos que vosotros os juguéis la vida por Jesús.»

Ya en Roma, el papa Francisco ha publicado un mensaje para esta jornada de oración que celebramos cada año en este cuarto domingo de Pascua, mensaje cuyo amplio contenido no puedo recoger

en la brevedad de este comentario. En él, el Papa compara la vocación con un camino, con un éxodo, un salir de uno mismo para centrar la existencia en Cristo y en su Evangelio. Y afirma que tanto en la vida conyugal, como en la consagración religiosa y en la vida sacerdotal, estamos llamados a vivir un «éxodo» que nos conduce a un camino de adoración al Señor y de servicio a él en los hermanos y hermanas.

Deseo resumir mi petición, ratificando cuanto ya dije con motivo del Día del Seminario: Jóvenes, ¡os necesitamos! Y lo que es más importante: ¡Cristo os necesita! Para seguir cumpliendo su misión al servicio del Reino de Dios por medio de la Iglesia. Os invito a rezar por esta intención e invito a las familias cristianas a pedir al Señor que quiera llamar a alguno de sus hijos a la vocación sacerdotal, alguno de sus hijos o hijas a la vocación religiosa. Va en ello el futuro del servicio que la Iglesia ha de prestar al mundo imitando lo que hizo nuestro Señor Jesucristo.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa